

ONTWIKKELINGEN

HOOFDSTUK VIII.

KOSMISCH BEWUSTZIJN.

Als u begrijpt wat tijd kan zijn, als u begrijpt dat ruimte ook een variabele van het "ik" is, dan krijgt u een idee van wat kosmisch bewustzijn kan betekenen. Nu zijn daar heel veel verschillende benaderingen voor. Ik citeer:

"Als het "ik" zich groot voelt en in zich heel het zijn bevat, dan eerst weet het wat de kracht is die schept."

Hoe zijn de mensen er eigenlijk toe gekomen om die dingen op die manier uit te drukken en waar komt dat vandaan? Dat is toch ook belangrijk. Juist in een tijd als deze waarin bij heel veel mensen innerlijk de behoefte bestaat te groeien om een nieuwere, ruimere visie op het bestaan te krijgen is het belangrijk te weten: waar komt dat vandaan.

Het is heel lang geleden. We moeten eigenlijk teruggaan naar Atlantis, want daar zijn de eersten die met uitredingsbelevingen werken. Maar laten we het iets dichterbij zoeken, ongeveer 8000 v. Chr. bij de geheimscholen van de Indische rijken. Daar ontstaan scholen die proberen de hemel te bereiken. Nu is dat niet zo moeilijk te begrijpen, als men ziet hoe die mensen denken. Voor hen is de hele kosmos een hiërarchie waar ergens achteraan de grote scheppende Kracht staat die verborgen blijft. Daaruit komt de Schepper voort, die dan in drie of vier gestalten kan optreden en daaronder staan laagje na laagje alle hemelgeesten, totdat we ten slotte terecht komen bij de doodgewone geestjes, die zich met de mensen mogen bezighouden.

Het denkbeeld om door te dringen in de richting van de natuurgeesten is eigenlijk vanzelfspreken. De mens in die tijd zoekt naar kennis, naar macht, naar beheersing. In die confrontatie met het klein-occulte gebeuren dat direct rond de mens plaatsvindt, raakt hij eigenlijk verstrikt in zijn waarnemingen. Het is heel eigenaardig dat iemand zegt, dat hij als de maan langs de hemel is gereisd en de wereld heeft zien slapen. Dat is zonder meer aanvaardbaar. Een mens kan - uitgetreden - boven de aarde uitgaan en er dan iets van zien.

Het is ook opvallend, dat deze kleine school - en dat is, ik herhaal het nog eens, ongeveer 8000 v. Chr. - niet over de aarde spreekt als een pannenkoek of als een vierkant dat wordt gedragen door een schildpad, maar het heeft over een bol die zijn weg zoekt in het onbekende. Deze groepering weet helemaal nog niet wat kosmos is; een woord en een begrip dat pas veel later ontstaat. Maar ze maakt kennis met een uitgbereide wereld waarbij je je eigenlijk voortdurend afvraagt: hoe hebben ze dit kunnen concipiëren? Hoe hebben ze iets kunnen begrijpen van planeten? Toch zijn er in hun ge-

schriften aanwijzingen, al worden ze met godennamen aangegeven, dat ze iets wisten van de verhoudingen in het zonnestelsel.

Als we weer een paar duizend jaar overspringen, dan vinden we in China een dichter die iets vertelt waarin wij met onze huidige kennis een beschrijving van het atoom herkennen. Hij heeft het over: planeten, die wervelen in een stofje dat wordt gedreven door de wind. Dus ook hier weer een erkenning eigenlijk van delen van de stoffelijke kosmos op een manier, die technisch en redelijk niet denkbaar is.

Deze openbaringen zijn waarschijnlijk door vele anderen herbeleefd. Er zijn zelfs hele procedures ontworpen alleen om in die toestand van uitgetredenheid te komen en waar te nemen over de gehele wereld en te reizen tot buiten die wereld. En aan de hand van die systemen moeten er steeds meer mensen zijn geweest die zeiden: De grens is niet alleen kijken naar de aarde van een afstand. De grens is verder weg gaan en kijken wat er tussen mij en de aarde kan zijn. En zo ontstaat eigenlijk het eerste beeld van een kosmos als een enorm organisme.

De vergelijking gaat wat mank. Maar zo'n 3500 v. Chr. vinden we in de buurt van het huidige Peshawar een school waar letterlijk wordt verteld dat "de kracht stroomt als het bloed door de schijf waarin het lichaam van de kosmos berust". Doet u dat niet denken aan het Melkwegstelsel?

Die school spreekt over de enorme kracht van het denken, die met flitsen uit het centrum tot aan de randen gaat. Er is zelfs iemand, die de vergelijking maakt tussen Melkwegstelsel en wat wij een rouzelwal zouden noemen. Hier zijn dus werkelijk mensen aan het werk die ver in de kosmos zijn doorgedrongen.

Ze proberen ook nog goden te pakken te krijgen. Nu bestaan de goden niet zoals zij zich die voorstellen. Als de mysticus vertelt - en dat gebeurt nogal eens - dat hij die goden heeft ontmoet, dan is dat hoogstens een astraal beleven; het zien van iets wat de mensen zelf met hun gedachten hebben geprojecteerd. Maar als het verdere gaat dan vinden we heel vreemde verhalen. Ik citeer weer uit de Indische overleveringen en geschriften.

"Er is een wereld, die is als voortdurend gekleurd glas.

Het licht valt in duizend kleuren binnen. En ofschoon je weet, dat je in een vertrek bent, lijkt het of je alle werelden tegelijk kunt zien."

Een vrije vertaling. Hier zegt dus iemand: Ik zie vele verschillende werelden in vele verschillende kleuren. Dit gaat al heel erg de kant uit van de directe bewustwording, de directe verlichting.

Zo komen ze langzaam maar zeker tot het begrip dat er een grondkracht moet zijn: een grondtrilling die alles beheerst. Voor deze mensen wordt dat de Adem van Brahman, de geheimzinnige kracht die het Al uitstuwet en weer in zich opzuigt. Er is zelfs een mysticus (200 na Chr.) die zegt:

"De Onkenbare of Onzienbare (beide vertalingen zijn mogelijk) ademt ons uit en neemt ons tot zich terug. Wie zal bepalen hoe zijn ademing verloopt."

Heel aardig. Alleen, de man had daarmee een argument tegen anderen die zeiden dat de wereld op een bepaald punt ten einde moest gaan, want dan zou Brahman haar weer in zich terugnemen.

Laten we kijken wat Egypte daarmee doet.

Egypte denkt magisch. Magisch denken is altijd weer een beetje anders. Toch merk je zelfs in die heel vroege helft Nubische mystiek van Egypte dat deze leringen daar zijn doorgedrongen. Hoe, dat kunnen we niet bepalen. Het zijn mensen geweest die vergelijkbare ontwikkelingen hebben doorgemaakt. Maar hoe komen ze dan aan precies dezelfde procedure als dogmen in India? De kans lijkt mij groter dat er op de een of andere manier een wisselwerking heeft bestaan tussen bepaalde priesters of mystici van het heel vroege Egypte en de magiërs of mystici van Zuid-Azië. Deze mensen gaan het begrip

verder ontleden. Voor hen wordt het kosmisch bewustzijn uitgedrukt in
machtwoorden. Dat is magisch denken. De formule moet juist zijn, want de
formule is het ding.

Wat zegt de beroemde papyrus die wordt toegeschreven aan Thoth, la-
ter aan Hermes Thoth, maar Thoth was de godheid.

"Als ge het eerste blad leest" (dat staat er letterlijk), "dan
kent ge de woorden van macht. De geesten van de elementen zullen u
gehoorzamen. Gij zult de dieren doen gaan naar uw wil. Gij zult de
aarde doen beven of stilstaan. Gij zult zelfs de kracht bezitten om
mensen te doden of te doen herleven."

Maar als je de tweede papyrusrol hebt gelezen, dan "Kent ge het Grote
Woord en kunt ge de zon uitdoven of weer ontsteken naar believen.

Gij kunt de aarde te gronde doen gaan en haar opbouwen naar uw wil."
Nu klinkt dat natuurlijk krankzinnig vanuit een modern standpunt. Maar als
je bezig bent met de ontwikkeling van het denken, dan is hier iets bijzon-
ders aan de hand. Hier zijn mensen die zeggen: Er bestaat een begrip.
Dat begrip is de macht. Er is hier een kennis die voor ons beleefbaar is.

Dan vraag je je af, waarom ze dan nooit de tweede papyrusrol hebben
gelezen? Want laten we eerlijk zijn, als ooit een Egyptenaar die papyrus
had gelezen, dan zou de hele wereld allang naar de knoppen zijn. (Dat is
tegenwoordig precies hetzelfde: knoppen zijn er wel, we wachten alleen op
degene die erop durft drukken.)

Het concept dat erachter ligt is dan ook een ander. Het is niet het
concept van het magisch woord, maar van de beleving die in het woord wordt
uitgedrukt.

Nu zijn er verschillende wijsgeren. Menoptreth (?) was er een. Hij is
een tijd leider geweest van het woestijnklooster van Isis. Dat was iets bij-
zonders. Deze wijsgeer omschrijft het zo:

"Wanneer mijn adem zich vermengt met de adem van de Lichtende"
(kennelijk bedoelt hij daar iets meer mee dan de zon), "dan ken ik zijn
gedachten en Hij kent mijn willen en beide zijn één."

Dat gaat de kant uit van het kosmisch bewustzijn, absoluut. Dat gaat heel
wat verder dan het stilletjes in jezelf zoeken, of je misschien God kunt
vinden. En zodra je een kaarsje hebt aangestoken, zeg je: Kijk, daar is
een lichtje, daar is God. Er zijn veel mensen, die het kaarslicht vereren
in deze dagen.

De werkelijkheid van deze mystici is voornamelijk het eenworden met
het Al. Kosmisch bewustzijn is voor hen een vervagen van grenzen. Dit idee
van versmelting zullen we later terugvinden bij bepaalde Griekse filosofen.
In de Stoa's werd er heel veel over gesproken. Daar waren filosofen die
erop los filosofeerden, maar in vele gevallen zeiden ze niet wat ze meen-
den, doch datgene wat ze meenden dat anderen wilden horen. Per slot van
rekening was het voor hen belangrijker om gehoord te worden dan om te den-
ken. Dat is ook weer begrijpelijk, want hij die werd gehoord, werd uitgenodigd.
Wie werd uitgenodigd, at er goed van. Hij had alles compleet met luit-
speelsters en fluitspeelster (die dames hadden een dubbele functie in die
dagen), laurierkransen, sneeuwgekoelde wijn en al die andere lekker dingen.
Dus velen van hen hebben waarschijnlijk gedachten ontwikkeld om er anderen
mee te imponeren. Toch zijn er onder hen geweest die dan weer de conclusie
trokken: Er moet een macht zijn, die de hele kosmos beweegt. Die macht moet
ergens in mijzelf ook aanwezig zijn. Nu is het maar de kwestie: hoe kan ik
dat samenvoegen. We krijgen dan ook de omschrijving van daimon. Daimon is de
lichtgeest. Hij is niet alleen demon. "De daimon in mij is het die spreekt":
ik ben de uitdrukking van een vreemde kracht. Het beleven van die kracht
vervreemd mij eigenlijk van mijzelf, maar geeft mij gelijktijdig begrip voor al-
le dingen. Zo ontwikkelt zich dat verder.

De mens gaat het zoeken in de meer technische benadering. We krijgen
de kabbalistische benadering waarbij iedereen het wil becijferen. Het is uit

Babylon gekomen en is door de joden later verder ontwikkeld. Tussen 800 en 1100 is het in Europa in omloop gekomen via Spanje. De gekuiste versie ervan is in ongeveer 1400 in Parijs verspreid dat in die dagen een centrum van ontwikkelingen in geestelijke beleving was.

Deze mensen proberen het Al te becijferen. Er moet een kenbare regelmaat zijn. Er moet een taal zijn waarin je het Al kunt uitdrukken. Het machtwoord waarvan de Egyptenaren droomden als ze spraken over de tweede rol van de papyrus van Thoth is nu geworden tot: de kosmische formule. Die kosmische formule is in feite scheppingskracht.

Dan zien we de alchemisten, die ongeveer in 800 tot 900 overal goed beginnen op te duidekn. Vóór die tijd zijn ze er wel, maar ze heten nog niet alchemisten. Zij zien het dan weer zo:

Je moet werken met twee dingen: je hebt de materie buiten je en de kracht in jezelf. Je moet een eenheid tot stand brengen tussen die twee. Het is alsof je tegen iemand in deze tijd zou zeggen: Je mag de wetenschap beoefenen, daar heb ik helemaal niets op tegen, maar die wetenschap moet dan de uitdrukking zijn van een innerlijk bewustzijn dat je hebt bereikt. Omgekeerd: elke proef, die je in de materie neemt, moet jou weer een stap verder zijn naar het begrip van de totaliteit waaruit alles voortkomt. Een wisselwerking dus tussen innerlijke en uiterlijke wereld.

Dan is er een tijd een stilstand. Het is duidelijk: Europa is in gisting. De Kruistochten hebben aangetoond dat je van een vreemdeling meer kunt stelen dan van je buurman. Dat betekent dus dat steeds meer vrome leuzen worden gezocht om in oorlog te geraken. Er is het politieke spel van de religie tegen de macht van de Staat. In die tijd blijft dat allemaal een beetje verborgen. Er zijn natuurlijk geheimscholen, zoals die van Rabbi Nathan en nog zo'n paar. Veel halen ze niet uit en al teveel verzandt het een beetje in het formuleren.

De magie is een rituele magie. De natuur-magie wordt uitgeroeid door de heksenvervolgingen. De filosofie is in feite een systematische opbouw van stellingen waarin de werkelijkheid er niets meer toe doet als die stellingen maar goed bij elkaar passen. Zelfs de theologen worden erdoor aangestoken. En ofschoon hun strijdpunten lang niet altijd zo belachelijk zijn als u nu zoudt denken, gaat het bij hen toch meer om de bepaling van de aard van God, van de hemel en van het bovennatuurlijke dan om het te beleven.

Er komt weer een grote verandering tot stand ongeveer 1600. Het is in die tijd net of er een golf van onrust over de wereld gaat. Er komen reformaties, nieuwe denkwijzen, de wetenschap doet nieuwe vondsten, de kunst krijgt een nieuwe impuls. Er zijn veranderingen aan de gang. In die veranderingen ontwaken er ook weer een aantal mensen, die voor zichzelf gaan zoeken naar de kosmische totaliteit: het bewustzijn van het Al. Daarvoor kiezen ze dan de weg van het beleefde symbool: de Mandala. Een bepaalde groepering ervan moet zelfs vluchten uit Beieren. (Beieren had een koning waarvan ze toegaven dat hij krankzinnig was.) Deze mensen wijken voor een deel uit naar Zwitserland dat de neiging heeft een soort vrijplaats te worden. Anderen trekken de kant uit van de Franse Jura. Zij ontwikkelen een systeem dat niets meer gemeen heeft met de formule. Het is niet de theorie of de formule. Het is een symbolische uitdrukking van evenwicht waarin vele oude symbolen weer tot leven komen, zoals de oude symbolen van de Gnostici b.v., maar waar het toch voornamelijk om gaat een beeld te vinden waardoor je je deel kunt gaan voelen van wat zij noemen het kosmisch ritme.

Het is deze groepering, die dan een grote impuls geeft aan de Loges die langzaam maar zeker van occult-geestelijk amusement gaan evolueren via allerlei rituelen naar het belevingselement dat het belangrijkste is van de innerlijke mystiek.

De Franse Revolutie komt en ook deze verandert heel veel. Voor het eerst gaat men de rede verheerlijken in plaats van de stomme aanvaarding. De autoriteiten toen wisten ook niet wat ze denen. Tegenwoordig is het om-

gekeerd: nu wordt de stomme aanvaarding weer gepredikt en de rede moet worden afgezwakt. Niet in Nederland, omdat de Nederlanders het onder elkaar nog niet eens zijn geworden over de vraag hoeveel redelijkheid staatkundig redelijk moet worden geacht als de onderdanen ervan gebruik maken.

Wij gaan langzaam maar zeker naar deze tijd toe. De zaak wordt losgemaakt van de dogmatische benadering. De innerlijke beleving is niet alleen meer de beleving van een God, men komt weer tot de beleving van het universum. En daarmee bereikt men - maar nu met een andere kennis - een totaal ander wereldbeeld. Het is eigenlijk precies hetzelfde wat er van 12000 tot 8000 jaar v. Chr. al is geprobeerd. In een meer bekend geworden wereld zoekt de mens vanuit zich de synthese te vinden waarin alles in evenwichtigheid is uitgedrukt. Dan zijn we aan de moderne tijd gekomen.

Er zijn in deze tijd onnoemelijk veel organisaties die zich met die zaken bezighouden. Dat is aantrekkelijk. Het is een nieuw terrein en het is bovendien - en dat is erg belangrijk - een terrein dat je kunt betreden zonder dat je diploma's moet hebben behaald.

Veel mensen werpen zich op het occultisme en de mystiek. We zien het ontstaan van de theosofie. We krijgen de denkwijze van Heindel. We worden geconfronteerd met het ontstaan van het anthroposofisch benaderen van het Al. We worden geconfronteerd met nieuwe impulsen in de grote maçonnieke Loges als Het Grote Oosten, De weg van Licht en nog enkele andere. Al die verschillende groepen in hun formalisme dat ze nog zeker bezitten proberen uit de begrenzing van het "ik" weg te komen. De een probeert het door de karmische loop te erkennen. De ander probeert het door zich los te maken van de werkelijkheid en deze te beschouwen als een verschijnsel zonder betekenis en de achtergrond en de hogere waarden te zoeken.

De spiritisten komen ook op. De spiritisten en spiritualisten en hoe ze zich verder noemen, houden zich bezig met stemmen uit de geest. Kerkelijke organisatietjes ontstaan waarin de leden plotseling bezeten worden en profeteren vaak in de stemmen der goden. Dat was erg gunstig, want niemand kon verstaan wat er werd gezegd, dus kon men het uitleggen zoals men wilde. Zo komen we in een wereld die steeds in gisting raakt en tegen zichzelf verdeeld is.

De Eerste Wereldoorlog. De rust is verstoort. Je moet leven, maar leven alleen is niet genoeg. Hunkering naar een diepere betekenis blijft bestaan en wordt zelfs sterker juist op het ogenblik dat een crisis de gehele wereld aantast. Een economische crisis, die geen zin van bestaan heeft, maar die alleen wordt veroorzaakt door de fictieve waarden die de mens hanteert. En zo sukkelde de wereld haast onontkoombaar naar de Tweede Wereldoorlog toe, want ze is niet in staat de problemen, die liggen tussen geld en werkelijke waarde, op te lossen.

In de Tweede Wereldoorlog worden alle waarden weer kapot geslagen. De laatste vaste vormen gaan teloor. De mensen hebben in het begin nog wel een houvast: we moeten de wereld opbouwen. Denkt u maar aan Herrijzend Nederland en dergelijke groepen. (Ik zou zeggen: als het toch herrezen is, hadden ze het dan niet een beetje mooier kunnen maken!)

Nu zitten we in een tijd, dat ook deze impuls afzwakt. De dagelijkse dingen zijn er wel en ze zijn wel belangrijk, maar hun belangrijkheid ontleenen ze aan een verband met de totaliteit. Dit is een tijd die weer gunstig is voor het zoeken naar, maar ook voor het ontstaan van kosmisch bewustzijn.

Een mens is een deel van de mensheid. De mensheid is een onsterfelijk wezen waarvan je deel blijft uitmaken zoals een druppel water van de oceaan wat voor tocht die ook maakt.

De mens is deel van een levende kracht, ook al weet hij niet precies wat die kracht is.

De mens droomt over verre werelden die ergens in de ruimte zijn. Hij houdt zich bezig met Vliegende Schotels en verbindt daaraan allerlei verwachtingen. Maar gelijktijdig doordringt hem steeds meer het besef: er is een totaal

aan leven en aan levende vormen en ergens heb ik daar mijn plaats. Maar ik kan die plaats niet beseffen, indien ik het andere niet heb leren kennen. En zo gaat de groei verder naar wat men het Kosmisch Bewustzijn noemt.

In deze dagen gaat dat bewustzijn nog heel wat verder dan in het verleden. Vroeger dacht men niet aan sferen en toestanden in de geest als dingen, die in een eenheid horen. Ze werden beschouwd als buiten en boven de wereld staand. Nu beginnen meer mensen te begrijpen dat eigenlijk al die geestelijke werelden en je eigen stoffelijke wereld niet ruimtelijk gescheiden zijn. De hemel ligt niet achter de sterren. De hemel is hier, als je maar innerlijk resoneert met het bestaan van een absolute vrede. De hel is ook hier, niet ergens diep onder de aarde. Men heeft geen goed geschoolde koks voor de helse keuken meer nodig om met hun augurkenvorkjes de ziel-tjes om te keren, als ze te bruin worden in de olie. Wat ze nu nodig hebben is het begrip "duisternis". En zo komt men steeds dichterbij het begrip van de totale wording.

De totale wording is eigenlijk de weg van chaos naar vorming. Wat de meeste mensen niet beseffen is, dat absolute vorming automatisch of dood is of herontstaan van chaos. Je kunt niet zeggen: We beginnen in de chaos, we vinden de volmaaktheid en het is afgelopen. Want de volmaaktheid in zich betekent weer de volledige bewustzijnstoestand, de erkenning van alles wat deel is van het leven. Zolang er een persoonlijkheid is, zal ieder zijn eigen ontwikkeling kennen. En als ieder in zijn eigen ontwikkeling het maximaal mogelijke geestelijk heeft behaald, dan is er weer chaos, want een ieder schept. Als iedereen schept, dan is er chaos in stoffelijke en eigenlijk ook een beetje in geestelijke zin. Dan is verenigende kracht alleen nog het Scheppend Vermogen. Het is de Energie waar uit alles voortkomt, verder niets.

Zo ontwikkelt zich dus in deze dagen langzaam maar zeker de behoefte om deel te zijn van het Groter Geheel. Men zou a.h.w. een symbiose willen aangaan met al die andere sferen waarbij er een bewuste wisselwerking bestaat tussen het stoffelijk bestaan en de geestelijke krachten en machten en ten slotte tussen God en Duivel en Ego. Waar mensen zo gaan denken, waar mensen reizen gaan maken diep in zichzelf om de waarheid te ontdekken of vanuit zich proberen de kosmos te overzien om de werkelijkheid te ontdekken, daar komt die werkelijkheid een beetje dichterbij.

Ik ben geen groot optimist, dat heeft u wel eens meer gemerkt. Ik geloof niet dat we nu plotseling een tijd tegemoet gaan waarin alle mensen kosmisch bewust zullen worden. Maar de mogelijkheid, dat meer mensen dan anders kosmisch bewust zullen worden in deze tijd, kan ik niet ontkennen, want alle feiten daarvoor zijn er.

Er is de spanning in de wereld. Er is een verandering van materiegebondenheid bij heel veel mensen. Er is de behoefte om zich één te voelen; een communicatie die door niets wordt belemmerd. En vergeet niet dat deze behoefte om werkelijk het eigen "ik" met het andere of de ander te delen ook wel aansprakelijk kan worden gesteld voor vele toestanden die men in deze tijd vooral door ouderen betreurd ziet als vormverlies, normverlies en dergelijke dingen. Dan zeggen de mensen: Vroeger maakte je elkaar het hof en nu ga je "hokken". Nu ja, die hokken staan daar in het hof en van een hofhouding wordt het wel weer een huishouding.

Waar het om gaat is eigenlijk dat men zoekt om niet alleen te zijn. En dan niet in de stoffelijke zin van bevrediging e.d., maar het vervullen van het geestelijk besef van verbondenheid dat ergens in het "ik" op de achtergrond bestaat en dat maar geen uitdrukking kan vinden. Steeds meer mensen zullen ook weer ontdekken dat je dat stoffelijk niet kunt doen. Je kunt met de halve wereld naar bed gaan en nog geen stap verder zijn gekomen naar een werkelijke communicatie, een werkelijk contact. Dan ga je je afvragen: Hoe zit het dan in mijzelf? En in jezelf krijg je dan de confrontatie met de beperkingen van dat "ik", maar ook met de kracht die daarbuiten is; de kracht die je in een ander kunt erkennen. En dan ga je afstand nemen van

jezelf, van je wereldbeeld en van je wereld. In dat afstandnemen ligt dan gelijktijdig het bestijgen van de trap der bewustwording, omdat je hoe verder je weg komt van dat onderwerpen van het Al aan je eigen bekrompen persoonlijkheid, hoe meer je in dit Al kunt opgaan en meer werkelijk en concreet kunt deelhebben aan die complete kosmos. Dat is de kosmische bewustwording die ik zie.

Nu staan we op het ogenblik al betrekkelijk dicht bij de Wessac-bijeenkomst. Ik heb het gevoel dat wij de invloeden van licht die ook deze keer weer sterk zullen zijn moeten zien als een mogelijkheid waardoor ook de eigen persoonlijkheid van de mens meer contact krijgt met die totale Werkelijkheid. Als je beseft hoe je deel bent van het geheel, hoe je functioneren hier alleen maar het uitvoeren is van het noodzakelijke in het geheel, zodat je interpretatie eigenlijk niet ter zake doet, maar je beleving van de werkelijkheid voor jou het meest belangrijke wordt, dan moet je toch zeggen: Ik verwacht van die kracht ook weer een mogelijkheid tot groei van het menselijk bewustworden in de kosmische richting, de richting van het alomvattende en van de eenheid.

Dan kan ik God er natuurlijk weer bij halen, maar waarom zou ik dat eigenlijk doen? God wordt er overal bij de haren bijgesleept. Als wij ons van de kosmos bewust worden, zijn we ons ook wel bewust van God. Maar waarom zouden wij ons in het bijzonder daarmee bezighouden? Hij is Zich van ons bewust; dat is al heel veel. Wij moeten ons bewust worden van Zijn uiting; en dan niet als een soort door de molen gedraaid gehakt. Dan moet we als het ware de levende koe terugvinden. Het terugvinden van eenheid uit verbrokkeling. Het terugvinden van de persoonlijke vrijheid, het persoonlijk besef van verantwoordelijkheid, dus een gebondenheid in het geheel en daar bovenuit het gevoel van de eigen verbondenheid met het geheel, de beleving van het geheel. Dat lijkt mij de grote stap die nu moet worden gedaan.

Ik wil hieraan enkele beschouwingen over deze tijd toevoegen.

Het zal u opgevallen zijn dat we nu - althans officieel - van de oorlog in Vietnam af zijn. Er is schijnbaar een strijdpunt minder. Nu krijgen we de strijd van het fanatisme in diezelfde plaatsen; en dat betekent voor de geest zeker nog overuren bij de afhaaldienst. De wereld moet uitkristalliseren. Het gaat er niet om, of je links bent of rechts. Het gaat er zelfs niet om wat voor systeem je volgt. Het gaat erom wat voor een mens je bent.

Het beroep in deze tijd op de menselijke waarden in de mens zal steeds groter moeten worden. Want oorlog of niet de wereld kan te gronde gaan aan haar onmenselijkheid. En daar zullen niet alleen conflicten uit voortkomen en allerlei wonderlijke economische en politieke verschijnselen, maar er zal volgens mij ook een beweging uit voortkomen, die niet meer zo sterk nationaal-gebonden is. Geen communisme, geen kapitalisme, maar gewoon menselijkheid. Een soort Bond van Samenwerking zonder religieuze achtergrond, zonder opperhoofden. Je zou het misschien kunnen omschrijven als een Bond van Onderlinge Hulp en Gastvrijheid. En als die groepen eenmaal kunnen ontstaan, dan zijn we een heel eind verder.

Het is niet zo belangrijk, of de mensen nu wel of niet verschillend zijn, geloven of denken. Het is erg belangrijk dat de mensen bereid zijn om elkaars menselijkheid in de eerste plaats te erkennen. Het is ook niet zo belangrijk, of deze regeling wordt gevolgd of gene. Daar maken ze ook nog wel eens een grote vergissing mee. Er zijn mensen die denken dat ze vrij zijn als ze kunnen stemmen. Geloof u mij, aan uw werkelijke vrijheid zal stemmen niets toevoegen en niets afdoen. Vrijheid ligt in uw bereidheid om met uw medemensen ten koste van alles zo te leven als u voelt dat juist is.

Andere mensen in deze tijd roepen: Wij moeten ontwapenen! Het is nu niet het gebroken gewoontje, het is nu meer de gespleten atoombom of de gekraakte NATO die in de mode zijn. Het is toch niet belangrijk, of een mens wapens

heeft. Het is belangrijk, of hij bereid is ze anders te gebruiken dan om zichzelf te beschermen. In deze dagen moet dit gaan doordringen. Het is geen kwestie van economische belangen afwegen tegen b.v. ecologische belangen. Het is geen kwestie van arbeidsgelegenheid afmeten tegen verspilling, belastingen e.d. Het is gewoon een kwestie van een solidariteit, die niet wordt bepaald door de een of andere groepering, maar door het mens-zijn zelf.

In deze dagen zullen steeds meer mensen ontdekken dat ze alleen door samenwerking drijvende kunnen blijven. Als je dat niet doet, word je steeds meer gedreven door de omstandigheden. Ik zie dan ook dat de ontwikkelingen van deze tijd de mens haast dwingen om zijn bewustzijn van een beperkt egoïstisch standpunt om te vormen tot een tenminste meer communaal-bewust standpunt. Niet de gemeenschap kan alles doen ten koste van de leden daarvan, maar wij vormen tezamen een gemeenschap en wij zijn bereid als gemeenschap offers te brengen, omdat dit voor de gemeenschap goed is. Hierdoor voorzie ik dus een grote mentale verandering, die misschien wel de sociale veranderingen voorafgaat.

Ik geloof, dat in de plaats van de organisatie meer de vrije samenwerking en het persoonlijk denken komt. Ik geloof, dat in de plaats van de grote infiltratie van bepaalde dogmatische denkbeelden in alle lagen van de maatschappij men zou moeten komen tot een bewust erkennen van beïnvloedingen en het afwijzen daarvan. Ik laat mij niet beïnvloeden tot een bepaald gedrag, maar ik ga reageren vanuit een bepaald besef waardoor mijn relatie tot de kosmos, zoals ik die ken en tenminste tot de mensheid zoals ik die beleef, wordt bepaald door mijn behoefte om in de mensheid mijn eigen partij mee te spelen, niet dominerend, niet ondergeschikt maar functioneel in het geheel.

U zult zeggen: Dat is meer politiek dan wat anders. Zeker, dat is het ergens ook. Maar je kunt een kosmisch bewustzijn niet los denken van de verschijnselen van een menselijke wereld.

Ik heb u het een en ander geschetst over de oudheid. De wijze waarop de mensen dachten en streefden werd wel degelijk bepaald door de mogelijkheden van hun wereld, maar ook door hun eigen besef, hun eigen wetenschap. Het magische geloof van Egypte b.v. brengt automatisch een andere benadering van de kosmos, van het kosmisch wezen dan dat het geval is geweest in het zuiden van Azië. Dat is onvermijdelijk.

Deze tijd brengt ook zijn eigen benadering van het kosmisch bewustzijn. Maar één ding is zeker: praktisch naar buiten toe en werken innerlijk moeten samengaan. Die kunnen niet van elkaar worden gescheiden. Dat betekent dus ook, dat het egoïsme moet plaatsmaken niet voor een absoluut altruïsme zoals sommigen denken, maar voor een bewust meewerken met anderen. Niet: anderen werken voor mij, of: ik werk voor anderen, maar: ik werk met anderen samen. Want als wij naar de kosmos toegaan, dan is het ook geen kwestie van: ik omvat de gehele kosmos, of: ik ken die kosmos, of: ik word door de kosmos beheerst. Dan is het geen kwestie van: ik leef nu alleen voor de kosmos en ben zelf onbelangrijk. Het is ook niet zo dat je zegt: Ik moet nu zelf een richting kiezen. Neen, dan zeg je: Ik ben deel van de kosmos. Ik moet de harmonie van de kosmos voelen, erkennen, beleven en daaruit moet ik bewust functioneren als een deel van de kosmos op elk vlak waarop ik een levensbesef en een gevoel van handelingsvrijheid bezit. Dat is kenmerkend voor deze tijd en de daarin mogelijke kosmische bewustwording.

Ik predik niet de dood van het egoïsme, want de mens met zijn egocentrisch besef kan haast niet anders zijn dan in meer of minder beperkte mate egoïst. Maar ik ga het "ik" zien als verbonden met alle dingen. Ik geloof, dat het egoïsme van de mens een minder beperkte betekenis krijgt en dat juist daardoor, zonder dat we kunnen spreken van een altruïsme, de verbondenheden voor die mens belangrijker gaan worden. En waar een mens een-

maal streeft naar harmonieën - waar dan ook en hoe dan ook - daar is de kans groot dat hij ze geestelijk in zich gaat beleven. En wie eenmaal harmonieën beleeft, die zal in die harmonie steeds verder moeten streven, totdat hij weet: buiten ruimte, buiten tijd is de samenvatting van materie, van geest, van al wat denkbaar is in één werkelijke kracht die ik beleeft, waaruit ik functioneer en die ik innerlijk aanvoelend en erkennend waar maak, waar dan ook, omdat ik alleen zo het gevoel kan behouden van eenheid met het Al.

:--:

DE UITSTRALINGEN VAN DEZE WERELD.

U heeft in het verleden waarschijnlijk al het een en ander gehoord over de stralingen van deze wereld en datgene wat ze kunnen uitwerken. Daarom zal ik proberen het hier kort samen te vatten.

In de eerste plaats: De wereld communiceert met andere planeten, met de zon, soms zelfs wel met andere sterren. Als dat gebeurt, gaat het erg traag; één woord kan wel honderd jaar duren. Daardoor verandert er iets in de uitstraling van de aarde. Alles wat op de aarde leeft, ondergaat de invloed daarvan. Er ontstaan dus verschijnselen, die schijnbaar een periodicititeit vertonen, maar die in feite afhankelijk zijn van veranderingen in het wezen van de aarde.

In de tweede plaats: De aarde is bezielde. We kunnen niet zeggen, dat dat een bezieling is zoals men dat bij de mensen aantreft, maar in ieder geval is er een zeer grote geestelijke persoonlijkheid, die op haar geestelijk niveau ook bepaalde contacten onderhoudt. Het is dus niet alleen materieel contact, het is ook geestelijk contact. Die geestelijke contacten impliceren weer veranderingen in de geestelijke uitstraling van de aarde, die invloed heeft op het gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid. Hierdoor worden de mogelijkheden van de mensen toch wel beïnvloed en veranderd.

In de derde plaats: Als wij rekening houden met de eigen activiteit van de aarde (die voortdurend warmte maar ook verschillende soorten stralingen produceert, een deel ervan heeft men wel eens aardstralen genoemd), dan moeten we ook zeggen dat de aarde haar uitstraling niet op alle punten gelijk merkbaar doet zijn. Dit impliceert, dat vooral stoffelijke contacten vaak delen van de aarde eenzijdig treffen en daar bepaalde ontwikkelingen bevorderen die in andere delen van de aarde niet zullen voorkomen. Dit zijn de grondregels.

Nu is het interessante van de uitstraling van de aarde natuurlijk dat wij hier te maken kunnen hebben met een interne kwestie waarin de geestelijke kracht van de aarde een rol speelt en gelijktijdig een afstemming daarbij ontstaat op b.v. een deel van de mensheid of op een evenwicht van klimaat of iets dergelijks.

Als u even goed nadenkt, zult u met verbazing constateren dat, terwijl er in het westen wel oorlogen zijn geweest in de laatste honderd jaar, er in het oosten practisch aanhoudend oorlog is geweest. Als wij rekening houden met b.v. de strijd van het Aziatisch continent tegen de Japanners, dan kunnen we zeggen: Dat loopt eigenlijk al van vóór 1870 en is pas in 1945 geëindigd. Als we rekening houden met de conflicten zoals die zich nu af-

spelen in Vietnam, dan komen we tot de conclusie dat de strijd, die zich daar in het vroegere Indo-China heeft afgespeeld, ook al loopt van vóór 1900. Als we kijken naar hetgeen zich nog steeds afspeelt tussen India en Pakistan en in India en Bangla Desh, dan zien we dat daar een strijdontwikkeling tussen de verschillende fracties is, die terug te volgen is tot het jaar 1830. Dus onder het koloniaal bewind bestond die strijd al.

Gaan we nu kijken naar Europa, dan blijkt dat er wel vlagen van strijd zijn, maar daartussen zijn er uitgesproken rustperiodes. Het verschil ligt dan in de resonantie van de uitstraling van de aarde, het contact van de aarde, die in Azië groot is, maar in Europa fluctuerend is: nu eens sterk en dan weer bijna niet.

Gaan we kijken naar uitstralingen van meer stoffelijke aard (b.v. een communicatie met een ster), dan zien we van de aarde een golf uitgaan die in één bepaalde richting gaat. En hoe de aarde ook verder wentelt, hoe zij zich op haar baan beweegt die lijn blijft aangehouden. Het gevolg is, dat dergelijke communicatie-invloeden altijd om de wereld lopen en wel van oost naar west. Een tegengestelde ontwikkeling ziet men maar zelden. Het gaat zover, dat zelf de griep, die meestal ergens in Azië begint, door Europa wandelt en verder door de Ver. Staten waar ze er ook last van krijgen. Zo zijn er bepaalde ritmen te herkennen die bewegingsritmen zijn.

De uitstraling van de aarde, eenzijdig gericht als resultaat van een stoffelijk contact met planeten of sterren, impliceert een verandering die van oost naar west loopt en die zich zowel in de mensen, de dieren en de planten als ook zelfs in de structuur van de aarde zelf kenbaar kan maken.

Hebben we te maken met geestelijke contacten, dan krijgen we golven in de aarde zelf en die a.h.w. van haar uitstralen. En hier is het dus belangrijk: welk deel van de wereld reageert het sterkst op deze uitstraling? Het klinkt misschien krankzinnig als je het zo zegt: Als de aarde b.v. zegt "sukkel", dan zijn er veel mensen die helemaal geen behoefte hebben om zoiets te zeggen of daarop te reageren. Maar ergens zal er wel een land zijn of een deel van de wereld waarin de mensen het erg belangrijk vinden om een ander duidelijk te maken hoe dom hij is. En dan ontstaat er weer een oorlog.

Op deze manier kun je ook de noord-zuid-verhouding heel aardig definiëren. Het is namelijk zo, dat het aardmagnetisch veld noord-zuid is georiënteerd en in de uiting (in de atmosfeer) zuid-noord loopt. Het loopt dus in de as noord-zuid en buitenom zuid-noord; dat is de kringloop. Hierbij ontstaan er ook fluctuaties. Die fluctuaties kunnen o.m. ontstaan doordat de aarde doorgewoon haar eigen energieverhouding verandert.

We hebben te maken met een heel dichte aardkern, die niet in alle delen even actief is. Er zijn verschillen van druk, die ontstaan doordat de daarbuiten liggende laag materie meer of minder absorberend werkt o.m. ten aanzien van warmte. Wanneer die onevenwichtigheden een rol spelen, dan zou je denken dat dit overal direct boven de grond merkbaar zal worden. Dat is echter maar heel beperkt. Want daarboven zijn lagen van gneis (een metamorfe steenlaag onder druk; 't is vast, maar de moleculen hebben een zeer grote rotatiesnelheid). Daarboven vinden we de eerste korstvorming. Boven die korstvorming vinden we weer vochtlagen en daarboven de concrete porforlagen, die dikker zijn en waarin we magma aantreffen. En daar weer boven zijn dan de schotsen van de continenten waarin zich de magmahaarden kunnen voortzetten.

Als er in de kern dus veranderingen plaatsvinden, dan is er maar één punt waarop ze grote invloed kunnen uitoefenen: het aardmagnetisch veld. Dat passeert de kern. Dat veld wordt door de kern en de draaiing van die kern gegenereerd. Zo ontstaat er een aantal invloeden. Daarbij is het wonderlijke: dat ze in het zuiden uit de aarde treden en in het zuiden een overweldigende werking hebben, maar pas in het noorden verschijnsel veroorzaken. In het zuiden zie je maar heel weinig poollicht. In het noorden ko-

men die lichtverschijnselen veel meer voor. Het aardmagnetisch veld en de statisch-electrische lading van de lucht tezamen veroorzaken een aantal verschijnselen.

Nu zult u zeggen: wat hebben wij daarmee te maken? Nu dat is heel eenvoudig: Als er afwijkingen zijn in dat magnetisch veld, dan zullen die afwijkingen ook door u heen lopen. Of dacht u soms dat u magnetisch was afgeschermd? Dat betekent dus, dat uw zenuwstelsel daarop gaat reageren. U moet maar eens opletten: In een tijd, dat er zeer veel noorderlicht is voelen veel mensen een bijzondere vitaliteit. Ze zijn gelijktijdig wat prikkelbaarder en ze hebben een enorme behoefte om bezig te zijn; een activiteitsdrang die ze bijna niet kunnen weerstaan.

Verder valt op dat in zo'n periode het verschil tussen de dag- en de nachtwerkers, om het zo maar te zeggen, ook wegvalt. Er zijn mensen, die in de vroege ochtend het meest actief zijn; zij werken dan het best. Anderen doen dat in de namiddag. Weer anderen in de late avond. Er zijn zelfs mensen, die beginnen pas goed wakker te worden als iedereen naar bed is - om een uur of twee 's nachts. Die bewegingsdrang blijkt nu zo te werken dat iedereen voortdurend actief is. Dus als hij maar wakker is, is die mens actief. Ook als hij normaal zo sloom loopt als men zich voorstelt dat een ambtenaar naar kantoor gaat, dan loopt hij nu veerkrachtig, haastig en driftig. Maar gelijktijdig heeft hij geen geduld. Al het werk dat in die periode wordt gedaan, wordt onvoldoend nauwkeurig gedaan. Er zijn allerlei hiaten, allerlei misvattingen. Een werk wordt begomen en niet geheel afgemaakt. Afschuiven van werk komt heel veel voor. Men heeft steeds de drang om aan iets nieuws te beginnen.

Dat allemaal doet nu de wereld. Het zijn de uitstralingen van de wereld die voor een groot gedeelte mede bepalen hoe men zich voelt. Dan kunt u wel zeggen: Maar wij hebben toch onze innerlijke geestelijke kracht. Natuurlijk, maar als het erg koud is, dan is het heel moeilijk om een auto te starten. Als er buiten u een soort energie-armoede is, dan is uw lichaam ook niet energiek. Dan kan de geest wel willen en zeggen ze: de geest is willig, maar het vlees is zwak. Soms is het ook omgekeerd. Dan hebben we een geestelijk rustige, bijna beschouwelijke periode en dan is het het vlees dat op hol slaat. Met zo'n zuid-noordstroming, zo'n magnetische werking, komt dat voor. Dan zou je eigenlijk moeten zeggen: het vlees is willig, maar de geest is zwak. Op zo'n ogenblik weet je zelf eigenlijk niet meer wat je doet, omdat je het tempo van geest en stof niet met elkaar in overeenstemming kunt brengen.

Al die dingen die ik nu zit te vertellen zijn eigenlijk ook praktisch van belang. Elke mens heeft natuurlijk zijn eigen energieritmen. Maar als u nu ontdekt dat u die gejaagdheid heeft en u ziet misschien dat de hemelen ook nog verschijnselen vertonen al zult u die op deze breedtegraad niet zo erg veel zien en u hoort dat er noorderlicht is gezien, dan weet u van tevoren: hier moet ik mijn energie niet gaan gebruiken om veel te doen, maar ik moet nu juist proberen die energie te gebruiken om één taak perfect af te maken. Ik moet mijn energie omzetten in perfectionisme.

Datzelfde zou het geval moeten zijn voor alle mensen die met elkaar in oorlog komen. Als de aarde zo'n woord aan het uitstralen is of een bepaalde geestelijke invloed heeft, dan zouden we moeten zeggen: We weten nu dat die invloed er is, wat kunnen wij ermee doen? Wij kunnen er niet aan ontkomen. Iemand heeft eens gezegd: "De hond bepaalt waarheen de vlo gaat die op zijn huid zit." Dat is met de mens op aarde ook zo'n beetje het geval. Niet dat ik de mensen met vlooiën wil vergelijken.

De mens wordt eigenlijk voor een groot gedeelte bepaald door de wereld. Geestelijk kun je erboven staan, want geestelijk ben je daar niet vatbaar voor, omdat het geestelijk bestaan van de aarde en wat die geestelijk allemaal doet voor een groot gedeelte in een andere trillingsverhouding ligt dan uw persoonlijk geestelijk bestaan en werken dat daar een scheiding tus-

sen mogelijk blijft. Stoffelijk zit u er echter gewoon aan vast. Het is dus maar de kwestie: wat wil je? Hoe zul je die energie gebruiken?

Als je weet, dat er een griepgolf komt, dan kun je ook zeggen: Nu ja, ik zal het wel niet krijgen. Je kunt ook zeggen: Ik ga een griep prik halen. Dan heb je de kans dat je het al krijgt voordat de anderen het krijgen. Je kunt natuurlijk ook zeggen en dat is het verstandigst: Ik probeer een instelling in mij te vinden waardoor ik mijn gedrag zo regel dat deze golf mij niet treft. En het gekke is, dan gaat het gewoon aan je voorbij. Als je dat zo vertelt, dan zeggen de mensen: Dat is medisch nonsens. En als ik u vertel dat de onrust van bepaalde mensen, die een wat labiel geestelijk evenwicht hebben, vaak wordt beïnvloed door juist zo'n periode van uitstraling, dan zeggen de mensen ook: Dat is psychologisch gezien toch nonsens, er zijn andere oorzaken voor. Maar de praktijk wijst uit dat het inderdaad zo is. Net zo goed als de praktijk uitwijst, dat de maan invloed heeft op de reacties van bepaalde geestesgestoorden. Moeten we dan zeggen: Dat is bijgeloof? Of moeten we zeggen: Als we het weten, dan houden wij er rekening mee.

Kijk eens, niemand kan zeggen dat de aarde altijd gelijkmatig aan het woord zal blijven. Ik geloof wel, dat er een ogenblik kan komen dat de aarde zou beginnen te schelden tegen een ander. Misschien niet zoals wij het doen ongemotiveerd, maar heel gemotiveerd, gewoon een verwijt plaatsen of een felle opmerking maken. Dat zal zijn invloed hebben op de mensheid. Maar als we nu weten dat die invloed bestaat, dan ontdekken we ook dat we worden beïnvloed. De uitstralingen van de aarde zijn alleen beheersend op het ogenblik dat wij ons niet daarvan bewust zijn. Zijn wij ons er wel van bewust, dan kunnen we geestelijk de instelling vinden waardoor we dat wat stoffelijk gezien onontkoombaar is in een richting sturen waardoor het voor ons toch nog aanvaardbaar en goed blijft.

Het is heel vaak een kwestie van compromis. U kunt niet zeggen: Ik wil met alle geweld naar Parijs b.v. en u stapt bij vergissing in een bus die naar Oslo blijkt te gaan. Maar u blijft zeggen: Neen, ik wil naar Parijs. Zeg dan: Nu, ik maak een nieuwe tour over Oslo naar Parijs. Laat mij nu goed uitkijken, dan kan ik de verschillen tussen die twee steden beter definiëren. Ik kan er toch niet aan ontkomen, dus maak ik er maar het beste van. Dat is iets wat de mensheid nog steeds niet heeft geleerd: zij maakt er het beste niet van.

De uitstralingen van de aarde zijn er. Er is een onrust, die binnenkort ook zal opblazen in bepaalde delen van Europa, terwijl ook in Zuid-Amerika en in een deel van Noord-Amerika weer allerlei spanningen en onrust zullen optreden. Het is nu eenmaal zo. Je kunt er niets aan doen. Het zijn resonanties. Maar wat zullen de mensen ermee doen?

In Zuid-Amerika kan het misschien ontaarden in een aantal revoluties waarbij iedereen ten slotte zoekt de koek te krijgen die tot nu toe een ander heeft gehad. Dan wordt de zaak niet beter maar slechter. Men zou diezelfde invloed ook kunnen gebruiken om nu eindelijk eens samen iets te gaan doen waardoor de heersende machten wat minder invloed krijgen. Als men dat zou doen, dan zou men er veel beter aan toe zijn.

In de Ver. Staten is het mogelijk dat hierdoor allerlei grote conflicten ontstaan. Maar het zou ook mogelijk zijn dat men in plaats van die conflicten verder te bevorderen zou zeggen: Wij moeten het nu eens op een andere manier trachten te doen. We moeten niet zeggen: Wij gaan wachten totdat de economie beter wordt. Neen, wij gaan op dit moment zo economisch werken dat het voor ons beter wordt. Als ze dat zouden doen, zou het waarschijnlijk ook beter gaan.

Alles in de wereld kan twee en soms zelfs meer richtingen uitgestuurd worden. We kunnen niet de zaak veranderen in die zin dat we het uitschakelen of dat we het oproepen als we het nodig hebben. Maar we kunnen wel de-

gelijk ervoor zorgen dat de energie die ontstaat, de invloeden die in en om ons een rol spelen in een bepaalde richting worden gestuwd en ons zo bepaalde mogelijkheden geeft.

Wanneer er een geestelijke invloed is die het bovenbewustzijn van de mensheid beïnvloedt, dan zal hierdoor inderdaad een deel van die bewustzijnsinhoud veel gemakkelijker kenbaar en aanvaardbaar zijn. Als ik nu bezig ben om een vernietigend chemisch middel te maken, dan zal ik in die periode eerder en meer vernietigende middelen maken dan anders. Maar uit diezelfde invloed kan ik dan ook de kracht putten om betere geneesmiddelen te vervaardigen. Uit dezelfde invloed die je kan helpen om mensen magisch de doden, kun je de kracht ontlenen om mensen magisch in leven te houden. Dezelfde invloed die de mens scheppend doet werken, maar die hem gelijktijdig eigenlijk in conflict brengt met de wereld, kan ook worden gebruikt om zich af te vragen: wat heeft de wereld nodig aan schepping? En als je dat vraagt, dan breng je juist iets wat in de wereld betekenis heeft. Maar dan wordt je eigen positie in de wereld ook een andere.

De uitstralingen van de wereld zijn van groot belang voor iedereen. Het is niet altijd gemakkelijk om precies te zeggen wat er aan de hand is. Zeker, we kunnen bepaalde kosmische stralingen aangeven. We kunnen b.v. zeggen dat we na een wat rustiger periode binnenkort weer een felle roodinvloed krijgen. Dan weet u dat iedereen weer een beetje driftiger en onredelijker is. Maar deze kosmische invloeden op zichzelf ontlenen vaak een bijzondere nadruk en betekenis aan de processen die in de aarde zelf aan de gang zijn. Ik geloof niet, dat het redelijk zou zijn om zo'n onderwerpje te beëindigen zonder een poging te wagen iets te vertellen over de invloeden, die op dit moment aan de gang zijn en de ontwikkeling die we daarvan moeten verwachten.

Ik wil in de eerste plaats opmerken, dat wij vooral op de wat hogere breedtegraden en in de gematigde zone's (dat geldt voor een stuk van Duitsland, Nederland, Tsjecho-Slowakije, Zuid-Rusland (Georgië) en nog wat landen) voorlopig wel moeten rekenen op een sterk roterende invloed; dus een stoffelijk contact voor de aarde waarvan de inhoud animatie betekent. Het is een heel geanimeerd gesprek. Er zit een levendigheid en een zekere vrolijkheid in. Dat betekent, dat daardoor veel mensen juist in die gematigde zone's zullen komen tot zelfoverschatting. En dit betekent weer dat een aantal onnodige conflicten wordt veroorzaakt. Die onnodige conflicten zullen dan weer even onnodig fel worden onderdrukt. Deze tendens loopt ongeveer tien jaar en geldt speciaal voor het noordelijk halfrond

Er is een geestelijke invloed, die op het ogenblik opkomend is en waarschijnlijk een communicatie bevat die minstens 40 tot 60 jaar zal duren. Wij nemen aan dat dit wat men noemt een korte communicatie is. Het is dus een kwestie van geestelijk kosmisch besef; een kosmische uitwisseling tussen het bewustzijn van de geest van de aarde (de ziel van aarde) en de groot-kosmische kracht. Dat gaat nog verder dan de kern van het Melkwegstelsel. Het is het nulpunt tussen de sterrenniveaus. Met de bezielende kracht daarvan wordt gecommuniceerd.

Wij moeten daaruit opmaken dat de gevoeligheid voor geestelijke impulsen en voor fijnere trillingen bij zeer veel mensen groter gaat worden. Het contact is pas begonnen en het duurt nog enige tijd. Wij moeten dus aannemen, dat bij steeds meer mensen een toenemende gevoeligheid ontstaat. We moeten er echter erg voor oppassen dat dat geen overgevoeligheid wordt voor de reacties van de mensen rond ons. Wij moeten gewoon afgaan op datgene wat we innerlijk als juist voelen en we moeten proberen om dat zo harmonisch mogelijk naar buiten te brengen. De mensen die dat doen krijgen steeds meer inspiratie of innerlijk bewustzijn. Daarnaast krijgen ze zeer

waarschijnlijk ook meer begaafdheid; ze gaan iets meer zien of beleven.

Ten laatste - en dat lijkt mij ook wel interessant - moeten wij er rekening mee houden dat de mensen daardoor in staat zullen zijn om geheel nieuwe wegen en benaderingen te vinden zowel voor stoffelijke problemen als ook voor geestelijke zaken. Een zeer interessante invloed dus.

Dan moeten we ook rekening houden met het feit, dat er op dit moment een grote spanning bestaat iets meer zuidelijk, ongeveer bij de equator, een graad of 3 noord of een graad of 3 zuid. Daar vinden we de receptie- of resonanslijn met de communicatie waarover ik u sprak toen ik het had over de noordelijke streken. En aangezien die ongelijkmatig valt, moeten we aannemen dat dit waarschijnlijk langer duurt dan de zending van de aarde zelf.

We moeten verder rekening houden met storingen. Een deel daarvan zal ongetwijfeld gepaard gaan met stoffelijke reacties en storingen. Ik denk aan wat aardbevingen en zeebevingen, zeer sterke afwijkingen van de norm in watertemperatuur, bewolking etc. Voor de mensen, die in deze omgeving leven, betekent het dat zij bij vlagen overmatig gestimuleerd zullen zijn. Dat houdt in: regelmatig uitbarstingen van onredelijkheid; dat kan ongeveer 20 jaar duren. In die periode neem ik aan, als ik uitga van wat er nu aan de hand is, dat de felste onredelijkheid in de eerstkomende decade zal vallen, ongeveer $1\frac{1}{2}$ jaar na heden (eind '76) en dat die een duur zal hebben van naar schatting 8 maanden. Dat is net de tijd dat de aarde nodig heeft om zoiets te zeggen als "je bent gek".

Als ik verder kijk, dan zie ik dat de gehele aardinvloed sterke impulsen ondergaat in het centrum. Het schijnt dat de stoffelijke communicatie plus het geestelijk contact dat aanbreekt een aantal veranderingen in de aardkern tot stand brengt. Ik neem aan, dat dit gepaard zal gaan met zeer sterke uitstralingen waarvan het merendeel - meen ik - Afrika zal treffen en als ik het helemaal goed heb, vooral Oost-Afrika. Ik vermoed dat we hier plotseling te maken krijgen met een zeer opvallende verandering bij de mensen en - tenzij ik mij heel sterk vergis, want het is een gok - we hier ook te maken krijgen met een totale vernieuwing van kennis of van magie, beide is mogelijk. In ieder geval zullen er resultaten zijn waarmee de hele wereld wordt geconfronteerd. Het moment van optreden: vanaf 4 maanden na heden tot ongeveer 22 maanden na heden (sept. '75 tot $\pm$ juli '76).

Als je dat kosmisch gaat berekenen kun je door gaan tot het jaar 5000; altijd met een mate van onzekerheid. Want in die communicatie en dus ook in de stralingen zit een mate van volitie (wil); er is een wil bij betrokken. En wil is nooit helemaal berekenbaar. Maar omdat de reactie van de aarde langdurig is en gelijktijdig traag t.a.v. uw levenstempo betekent het voor u wel dat een situatie waarin u verkeert in zekere mate berekenbaar is. U weet niet precies wanneer het zal eindigen, maar u weet wel dat een invloed, die eenmaal bestaat verder gaat. Het houdt ook in: als u weet dat een bepaalde cirkelbeweging zich van oost naar west voltrekt, dat deze zich ongeveer in één lijn zal voortzetten. Die lijn behoeft niet gelijk te zijn met de kunstmatige indeling, dus met een breedtegraad. Die kan desnoods schuin er doorheen gaan, maar het is wel een ongeveer rechte lijn.

Het gebied, dat bij het begin van zo'n gebeurtenis daardoor wordt getroffen, geeft aan in welke breedte het zich kan ontwikkelen. Het betekent niet dat de gevolgen overal precies hetzelfde zullen zijn - de afstemming van de mensen speelt een rol - maar het betekent wel dat die invloed te verwachten is.

Als u dus ziet dat er iets gebeurt b.v. rond Peking en u ziet dat daar een provincie wordt getroffen die ongeveer zo groot is als Nederland (dat is een kleine provincie in China) en dat het volgende verschijnsel

in Rusland is, dan kunt u er bijna zeker van zijn dat dat verschijnsel zich ook zal vertonen als invloed in de E.E.G. Dan houdt u daar gewoon rekening mee. Op deze manier kunt u de uitstralingen van de aarde nuttig gebruiken.

Het is mogelijk u te prepareren op dergelijke dingen, omdat ze voor u een tamelijk lange duur hebben en u geestelijk daarop in te stellen en zo stoffelijk de juiste aanpassing te vinden.

Ik hoop, dat ik met dit kleine onderwerp toch een beetje inzicht heb gegeven in hetgeen er gebeurt, de invloeden waaraan u onderworpen bent en u daarnaast een stimulans heb gegeven om rond u te kijken in de wereld en aan de hand van de regelmatig zich verplaatsende of bestaande ontwikkelingen daaruit voor uzelf conclusies te trekken ten aanzien van uw gedrag en vooral voor uw geestelijke instelling ten aanzien van uw stoffelijke mogelijkheden.

:--:~:

ONREDELIJKHEID.

Wat is onredelijk? Indien redelijk betekent verstandelijk juist, dan moeten we zeggen, dat de onredelijkheid zo onjuist niet kan zijn. Want al datgene wat de mens redelijk tot stand heeft gebracht tot nu toe is niet zo florissant dat je daarover naar huis behoeft te schrijven.

Sommige mensen zijn onredelijk, omdat ze eenvoudig niet willen begrijpen dat de rede voor de mens de enige methode is om een communicatie met anderen te vinden. Emoties kun je moeilijk overdragen, argumenten wel. Dan zou ik zeggen:

Een mens moet redelijk zijn in en vanuit zichzelf. Hij moet die redelijkheid niet zien als iets wat zijn eigen leven, zijn streven en zijn oordeel bepaalt, maar hij moet er wel gebruik van maken om daardoor zijn wezen zo juist en aanvaardbaar mogelijk aan anderen voor te stellen en al hetgeen er in hem leeft aan besef, aan wensen e.d. aan anderen te kunnen overdragen.

Als u onredelijk wilt zijn, wees het dan in uzelf. Laat u alstublieft niet teveel bepalen door allerlei logica, door dingen die, als u zo redeneert nu eenmaal niet anders kunnen zijn. Besef, dat u in u een inhoud heeft die geestelijk heel wat meer waard is dan alle redelijke argumenten.

De rede is voor de mens het instrument waardoor hij zich tegenover anderen waar maakt. Het is niet de basis waaruit zijn bestaan voor hemzelf voortkomt. Het is zeker ook niet het bewustzijn waardoor hij wordt beheerst.

Wij worden beheerst door onredelijkheid. Wij kunnen niet redelijk zijn. Zelfs een geest kan niet redelijk zijn. Maar onze contacten met de wereld om ons heen vergen een mate van redelijkheid. En als ik u

dat zeg, dan zult u misschien begrijpen, dat onredelijkheid in mijn ogen alleen verwerpelijk is, indien ze niet een directe en bewust uitdrukking is van een innerlijke waarheid of besef, maar eerder een verweer tegen de communicatie met anderen, waarvan men de redelijkheid wel erkent maar niet wil aanvaarden.

Wees onredelijk op z'n tijd, dat zal u zeker geen kwaad doen. Maar wees nooit onredelijk tegen anderen zonder dat u in uw besef (dus bewust) zelf een reden daartoe erkent. En bovenal:

Denk niet dat een u verheffen boven de rede u het recht geeft anderen te zeggen wat ze moeten doen of moeten laten, hoe ze moeten zijn of hoe ze moeten leven.

De onredelijkheid is datgene waardoor ons eigen leven kan worden bepaald, onze eigen harmonie bestemd en onze ontwikkeling een vorm en richting kan krijgen. En de redelijkheid is dan het middel waardoor we dit moeten proberen waar te maken op een wijze, die voor alle anderen aanvaardbaar kan blijven.

-:-

VERBEEELDING.

Iets wat heel veel mensen hebben, want elke mens bouwt voor zichzelf beelden uit zijn illusie en noemt deze werkelijkheid.

Wij leven in een wereld van waan. Die waan wordt ons niet van buitenaf opgelegd, maar wordt van binnenuit gecreëerd, omdat wij de werkelijkheid onaanvaardbaar achten. Wij moeten ons dan ook voortdurend bewust zijn van het feit een deel van hetgeen wij in de wereld zien, beleven of menen te constateren als waan te beschouwen. Hierdoor relativeren wij het geheel dat rond ons bestaat en zelfs onze eigen belangrijkheid en onze relatie met de wereld.

Door het stellen van die betrekkelijkheid echter komen wij tot een begrip van datgene wat niet varieert en wat altijd aanwezig is. De werkelijkheid komt nader naarmate wij de relativiteit van de wereld, zoals wij die zien, begrijpen. Objectiviteit is voor een mens niet bereikbaar, maar zijn verbeelding stelt hem toch vaak in staat om uit de waan die elementen te puren welke dicht bij de werkelijkheid komen. En de mens, die in zich een beeld opbouwt dat dicht bij de werkelijkheid ligt, zal op de kracht van die werkelijkheid kunnen reageren en vanuit die werkelijkheid zelfs in zijn schijnwereld grote resultaten kunnen behalen.

Onze bewustwording is voor een groot gedeelte afhankelijk van onze mogelijkheid om in alle verbeelding onderscheid te maken tussen wat wij als werkelijkheid projecteren en datgene wat de werkelijkheid is.

Het beeld van God leeft in ons, maar kan alleen bestaan, indien wij het ontdoen van de aanhangsels die onze waan en onze fantasie daaromheen hebben gedrapeerd.

:--: